

[Boligministeren]

lighed for at skaffe sig ekstra forbrugsmuligheder gennem låntagning af værdistigninger i fast ejendom. Der har jo i aviserne i den senere tid været ganske mange stærkt provokerende annoncer, hvor man har sagt: kom og lån til hvad som helst, og det er klart, at i en periode, hvor der i øvrigt er pres på de disponible realindkomster, bliver fristelsen til at optage lån i fast ejendom større, og derfor er den situation, som blev beskrevet i et tidligere svar til et folketingsudvalg afgivet af den daværende skatteminister Jens Kampmann, mindre presset end den nuværende situation. I den nuværende situation spiller det en rolle, men det er først og fremmest et spørgsmål om, at man ikke på én gang beder alle om at holde igen og giver nogle mulighed for at optage disse forbrugslån. Det er det ene og det kortvarige sigte med det.

Men det andet og nok så væsentlige, som annonceres også i de to lovforslags bemærkninger, er, at man ønsker en kapitalmarkedsreform. Vi har i mange år set penge strømme fra det organiserede kapitalmarked over på det uorganiserede. Forsikringsselskaber og pensionskasser har i stigende grad købt pantebreve i stedet for obligationer, samtidig med at man har måttet holde igen på realkreditområdet. Normale byggerier har i vidt omfang i sidste ende måttet finansieres ved pensionskasse- og forsikringslån, der er lagt oven i de normale realkreditlån. Det har ført til, at man har fået nogle lån, der har været for dyre, der har haft for høj en rente, og det har ført til, at man har fået for store mellemhandleravancer. Sigtet med det hele er at få flyttet midler fra det uorganiserede over på det organiserede kapitalmarked, sådan at man kan øge realkreditens muligheder for at belåne den byggevirksomhed, vi under alle omstændigheder ønsker gennemført.

Sigtet med dette – og det vil også præge udvalgsbehandlingen – er på kort sigt at lave et indgreb over for forbrugslån af hensyn til den almindelige indkomstpolitik og samtidig på lang sigt lægge op til en kapitalmarkedsreform, så vi får mere normale forhold, ved at vi får udvidet den organiserede realkredit på den ikke-organiseredes bekostning. Her lukker vi nu for en af de store haner ud til det uorganiserede kapitalmarked ved at sige, at i denne mellemliggende periode begrænser vi pensionskassers og forsikringsselskabers adgang til at anbringe deres midler i obligati-

oner, aktier og egne ejendomme med henblik på at finde nogle bedre placeringsregler siden hen.

Vi tog sidste efterår initiativet til, at Nationalbanken traf en aftale med pensionskasser og forsikringsselskaber. Mange forsikringsselskaber sagde: egentlig vil vi lige så gerne have en lovgivning med nye placeringsregler, for vi kan ikke i det lange løb leve med frivillige aftaler, som nogle mere eller mindre kan unddrage sig. Dertil kom, at nok har man fra forsikringsselskabernes side begrænset egne pantebrevsudlån og medlemslån og sikret, at de gik til nybygning, ombygning, tilbygning osv., men man har også i vidt omfang udlånt penge eller indskudt penge hos bankierer og vekselerere, der så har lånt pengene videre til kunder, og det er på den måde, man har fået tilført det uorganiserede marked midler.

Vi håber her at lægge op til nogle nye regler, men vi siger samtidig, at meningen med dette var at ramme forbruget, ikke at ramme de handler, der er indgået, og vi har hørt nogle eksempler her på områder, som det ville være urimeligt at ramme. Det er ikke meningen at ramme isolering og brandsikring, det er ikke meningen at ramme nybyggeriet. Vi prøver under udvalgsarbejdet at finde frem til, som det blev sagt heroppefra, nogle regler, der sikrer, at dette bliver rimeligt, men ikke sådan, at det vandes fuldstændig ud. Det var vist hr. Kalnæs, der sagde det på den måde.

Det var de mere principielle betragtninger. Det er rigtigt, at når man på denne måde rammer det grå marked, så gavner man også det mere hvide, det organiserede kapitalmarked, men enkelte kan blive tvunget helt ud på det allersorteste marked.

Det er rigtigt, at mange medaljer har både en forside og en bagside. Vi mener, at netto er dette rigtigt. Vi mener, at de urimeligheder, som blev nævnt, må vi se at få rettet op på under udvalgsbehandlingen.

Vi beder altså om, at man ser dette som en naturlig følge af pris- og indkomststoppet i relation til forbrugslåne, men også og navnlig som et oplæg til den langsigtede løsning, den samlede økonomiske politik, som skulle indebære, at de midler, der tilføres kapitalmarkedet, anvendes produktivt og med det formål at sænke renten og styrke det